

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14Csp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220200304
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2220200304.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v spore žalobcu: A. Č., W.. XX. XX. XXXX, F. Q. XXX/XX, XXX XX I., zastúpenej spoločnosťou: Sidor a partneri, s. r. o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova č. 25, 924 96 Bratislava 26, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 205,69 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Z r u š u j e sa platobný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19.02.2020, č. k. 14Csp/3/2020-52.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 300 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalobkyňa má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.01.2020 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu finančného vo výške 300 eur. Žalobu odôvodnili tým, že žalobca uzavrel dňa 17.12.2014 so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1500 eur. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom z 13.04.2018 sp. zn. 11Csp/250/2017 vyhovej žalobe a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 382,54 eur s príslušenstvom. Súd vtedy zistil, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1350 eur. Uvedený rozsudok odvolací súd dňa 24.09.2019 sp. zn. 25Co/205/2018 zmenil tak, že žalobcovi priznal aj sumu 61,77 eur s príslušenstvom a so záverom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa v plnom rozsahu stotožnil, a veriteľ žalovaný mal vydať spotrebiteľovi - žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Túto žalobu opiera o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007, s právom na primerané finančné zadosťučinenie, z dôvodu porušenia práv spotrebiteľa. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov konania.
2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz dňa 19.02.2020 (čl. 52). Žalovaný podal odpor, preto súd nariadil pojednávanie.
3. Súd pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý doručil súdu ospravedlnenie svojej neúčasti a vyjadrili súhlas s prejednaním a rozhodnutím danej veci. Pričom súd nezistil žiadny dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Preto s odkazom na ustanovenie § 180 C. s. p. realizoval pojednávanie v neprítomnosti žalovaného, ako aj jeho zástupcu.
4. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, a to najmä konštatovaním žalobného návrhu, rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 11Csp/250/2017-70 z 13.04.2018, rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 25Co/205/2018-111 z 24.09.2019, odporom žalovaného (čl. 56), vyjadrením žalobcu k odporu (čl. 103).
5. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že sporové strany uzavreli úverovú zmluvu dňa 17.12.2014. Z charakteru zmluvy, ako aj jej účastníkov je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Žalovaný mal

postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ) a na strane dlžníka vystupoval účastník, fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že v zmluve uvádzanej RPMN bolo uvedené nesprávne v neprospech spotrebiteľa a preto úver je bezpoplatkový a bezúročný v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. (bod. 24. odôvodnenia). Nakoľko žalobca zaplatil o 444,31 eur viac, žalobca plnil bez právneho dôvodu, čím na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v zmysle ustanovenia § 451 ods. 2 OZ, ktoré musí žalovaný vydať žalobcovi, pretože ho získal na úkor žalobcu. Z rozhodnutia odvolacieho súdu v bode 22. odôvodnenia súd zistil, že zistenú sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 444,31 eur, súd prvej inštancie krátil o sumu 58,77 - pričom ide o chybu v počítaní, správne malo byť 61,77 eur, ktorú mal za premlčanú. V bode 27. odôvodnenia odvolací súd potom konštatoval, že žaloba bola podaná na súd už 21.09.2017, teda jednoznačne pred uplynutím dvojročnej subjektívnej, a trojročnej objektívnej premlčacej doby. Preto nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ani v časti premlčaný. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti o zaplatenie sumy 382,54 eur s príslušenstvom a v časti napadnutej zamietajúcej časti o zaplatenie úrokov z meškania vo výške 5% ročne zo sumy 61,77 eur od 21.04.2017 do 25.11.2017 potvrdil a vo zvyšnej napadnutej zamietajúcej časti ho zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 61,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 61,77 eur od 26.11.2017 do zaplatenia.

6. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá a posledná zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Inštitút finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je prostriedkom slúžiacim k reparácii ujmy spotrebiteľa vzniknutej porušením povinností dodávateľa. Jeho výška zákonom určená nie je. Z pojmu primerané zadosťučinenie je možné vyvodiť, že jeho výška bude závislá od konkrétnych okolností každého prípadu. Súd by mal pri určení výšky primeraného zadosťučinenia prihliadať na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania dodávateľa, rozsah jeho následkov a možnosti ich odstránenia. Nárok na primerané zadosťučinenie je samostatným nárokom nezávislým na iných finančných nárokoch (napríklad náhrada škody, vydanie bezdôvodného obohatenia) a jeho výška má byť úmerná len rozsahu a významu porušenia povinnosti dodávateľa. Nárok vzniká proti porušiteľovi práva spotrebiteľa. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje (Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

8. Žalovaný porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa, resp. porušil svoje povinnosti ustanovené v právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa. V predmetnom konaní žalobkyňa ako spotrebiteľ úspešne uplatnila na súde porušenie svojich práv, resp. porušenie povinností žalovaného v zmysle osobitných predpisov (zákona č. 129/2010 Z. z.), nakoľko odvolací súd potvrdil, resp. v časti zamietnutej súdom prvej inštancie zmenil a priznal 61,77 eur, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý žalobe vyhovel vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (z dôvodu, že žalovaný porušil povinnosti uložené mu zákonom č. 129/2010 Z. z. vyhotoviť perfektnú a spotrebiteľovi zrozumiteľnú zmluvu o úvere so všetkými zákonom vyžadovanými náležitosťami).

9. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení súd vychádzal z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že úspešným priznaním bezdôvodného obohatenia možno predpokladať, že dodávateľ - veriteľ sa konania, ktorého sa dopustil voči žalobcovi - spotrebiteľovi, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí. Aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci Okresného súdu Dunajská Streda 11Csp/250/2017, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby na ním uplatňovaný nárok a preukázanie skutočností, na základe ktorých by takýto nárok mohol uplatňovať,

žalobca bol dlhodobo nedôvodne vystavený stavu právnej neistoty až do doby právoplatného skončenia predmetného konania. Je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý prijal splátky úveru nad rámec, pričom sa bezdôvodne obohatil, obchádzal právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z úijného práva, ako aj z právneho poriadku.

10. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, súd považoval finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur za primerané, nakoľko finančné zadosťučinenie je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý žalobca musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednaní spotrebiteľskej zmluvy konal závadne. Súd zväžil aj výšku bezdôvodného obohatenia, teda 444,31 eur (382,54 + 61,77), ktoré je žalovaný povinný vydať žalobcovi, na úkor ktorého sa obohatil. Tiež vzal do úvahy obdobie za ktoré sa bezdôvodne obohacoval, a to počnúc od 23.11.2016 až do právoplatného rozhodnutia vo veci 11Csp/250/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu 25Co/2005/2018 z 24.09.2019, resp. jeho samotným vydaním žalobcovi. Taktiež súd zohľadňoval aj okolnosti na strane žalobkyne, ktorá znášala za celé tie roky pripomienky splátok sms-kami, ale aj telefonátmi zo strany žalovaného - ako veriteľ, a to aj v čase, keď už žalobkyňa úver preplácala. Preto súd dospel k záveru, že finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur je dôvodné a aj dostatočné vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti.

11. Povinnosť, ktorú súd uložil žalovanému týmto rozsudkom, je žalovaný povinný splniť v súlade s § 232 ods. 3 CSP do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol v konaní plne úspešný, súd mu v súlade s citovaným zákonným ustanovením priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).